

22 oktyabr / 2020

Firuzə MƏMMƏDLİ

Az qalır

Sökülür dan yeri, sevinin, ellər,
Ömürdə bahara, yaza az qalır.
Çağırır yuvanız, eviniz, ellər,
Bir müjdə xəbərə, sözə az qalır.

Düşmən hikkəsindən yığışdırılır,
Öz xain boyuna sığışdırılır.
İnadı qırılır, sidqi qırılır,
Sevincdən yaşaran gözə az qalır.

Az qalır çiçəklər dəstəlməyə,
Təzə təranələr bəstəlməyə.
Doğma ocaqlarda tüstülənməyə
Kösövə az qalır, közə az qalır.

Bu da bir dəhşətli yuxuydu, keçdi,
Fələyin çovumuş oxuydu, keçdi.
Taleyimiz üstdə ah idi, keçdi,
O yurdda, yuvada həzzə az qalır.

Şanlı ordumuz

Hər qarışı mina xofu, güllə hədəsi, -
O yerləri yağılardan azad edənim,
İllərlə yad tapdığında qalan yurdunu
Doğmalığın nəfəsilə abad edənim!

Zərbə-zərbə yol açırsan, - qələbə yolu,
Hər zərbən də düşmənlərin qatından keçir.
Oğul yolun, əsgər yolun, tələbə yolun
"Vətən" adlı bir bayrağın altından keçir.

Cəbhə boyu tank üstündə, top arxasında
Dağ vüqarın yaraşıqdı, işıqdı, nurdu.
Yürü, gümüş zirvələri qopar pasından,
Qoy parləsın o zirvədə doğmaca yurdun.

Gözü yolda Şuşam elə, Laçınım elə,
Xankəndinin qollarında qanadlı qalır,
Kür boyunca ümidlərim daşınır elə,
Sabahımda "Göyçə" adda and-aman qalır.

Yürü, oğlum, hünərvərim, milli mənləyim,
Murdarların pəncəsindən tarixi qurtar.
Dəliqanlı, intiqamlı, kinli mənləyim,
Mir Mövsünü, Natəvanı, Vaqifi qurtar.

Vur deyirik, vuran qolun var olsun, əsgər!
O yurd-yuva səni deyir bir gör haçandı...
Ucal Şuşa zirvəsinə həsrətinizin,
Sanc bayrağı, de: "Qarabağ Azərbaycandır!"